

KONTAKT

KYRKJEBLADET FOR MELAND · NR. 1/21 · 31. ÅRGANG

s. 8-9: DRIFTIGE KARAR

Slekters gang

Døyppte

Meland kyrkje

25.10.2020

Emilia Aasgård Vedå
William Huse Bratten

Knarvik kyrkje

01.11.2020

Amanda Sæle Kjær

Meland kyrkje

08.11.202

Live Andvik Leknessund
Amanda Hellås Hopland
Amelia Vabø Smith

15.11.2020

Maiken Iden

Sylvelin Jakobsen Mongstad

06.12.20

Caspar Rojas Rossland

Aurora Landsvik Arnesen

Geilo kyrkje

09.01.2021

Henrik Knag-Larsen

Meland kyrkje

31.01.2021

Levi Skjellanger Sørli

Vigde

Meland kyrkje

12.12.2020 Jannicke Bendiksen og

Kay Zimmermann

Gravlagde

Meland kyrkje

23.10.2020 Einar Dale (f. 1933)

10.11.2020 Kårhild Fjeldstad (f. 1945)

27.11.2020 Rikard Johnsen (f. 1957)

27.11.2020 Birger Lyngset (f. 1948)

04.12.2020 Judith Pauline Rossland (f.1939)

18.12.2020 Arvid Sakseide (f. 1945)

18.12.2020 Turid Olsen (f. 1942)

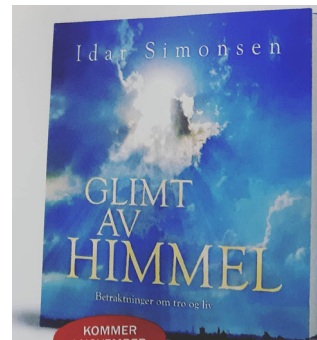
14.01.2021 Solveig Gunvor Tveit (f. 1937)

15.01.2021 Margareth Ingeborg Hernar (f.1928)

26.01.2021 Ragnhild Malene Sagstad (f.1920)

GLIMT AV HIMMEL

Idar Simonsen er prest og har budd på Frekhaug i 40 år. Han starta som lærar på Nordhordland folkehøgskule, og har sidan gjort teneste i ulike prestestillingar, sist som institusjonsprest i Bergen. Som pensjonist er det godt å ha tid til familie, kyrkjelyd, vikartenester og turar til Israel som reiseleiar. I tillegg til alt dette skriv han også bøker.

Glimt av himmel inneheld korte tekstar til oppbygging. Han har møtt mange menneske i siste fase av livet. Her deler han korleis desse stundene var; måten deira å handtera alvorleg sjukdom, relasjonar til dei næraste, og sist, men ikkje minst, spørsmål om tvil og tru. Dei har nok eia oss. Ikkje alle har hatt ei trygg tru i møte med det som kjem. Dette er ei bok som gjev håp.

ALT I CATERING

NORDHORDLAND FOLKEHØGSKULE
www.catering.com • tlf. 56 17 43 23

Vi tilbyr utleige av flotte festlokale og har gode cateringtilbod til dåp, konfirmasjon, jubileum og minnesamvær. Sjå www.glode.no eller ta kontakt på 56 17 58 00

NY STEIN · OPPUSSING · NAVNETILFØYING

VESTSTEIN naturstein

Kontakt oss på forhånd i telefon og gjør avtale
5918 FREKHAUG - MOB.: 913 13 480

Søderstrøm Blomster og Hagesenter AS
Lyngvegen 1, 5914 Isdalstø
tlf. +47 56 35 17 65
mobil +47 926 08 647

Telefon: 56 17 07 10 Telefaks: 56 17 07 11
Besøksadresse og Postadresse:
Melandsvegen 15, 5918 FREKHAUG

Mandag-Fredag 08.00-16.00 Lørdag: STENGT

For avtale etter kl. 16.00 alle hverdager,
ta kontakt på telefon: 56 17 07 10

VÅRRYDDING på kyrkjegardane i Alver

Rydding av gravplassane vil bli gjort frå måndag 22. mars. Vi ber difor dei som har pyntegenstandar m.m. som dei vil ta vare på om å rydde desse vekk sjølve

innan søndag 21.mars.

Ver vennleg å kaste boss i framsette dunkar/konteinarar.

Alver kyrkjelege fellesråd

REMA 1000

FREKHAUG SENTER
tlf.: 56 17 60 00

KIWI mini pris

for alle med sans for lavpris
FREKHAUG SENTER

Åpningstider: Man-lør: 07.00-23.00

Meland Auto AS

Autorisert bilverkstad
www.melandauto.no

Vatn – til nytte og glede

Tekst: Siri F. Flatøy.

Foto: Mjåtveitlvens forening

Vi veit at reint vatn er utruleg viktig for eit lokalsamfunn. Difor legg kommunen ned ein stor innsats for å byggja ut vass- og reinseverk til innbyggjarane sine. Hestdal vassverk er under utbetring og forsyner Flatøy og heile Holsnøy med drikkevatt. Det er også bygd eit stort vassverk på Storavatnet ved Seim, vatnet har så blitt ført over Håøy på Flatøy og vidare til Litlebergen for å knyta saman alle dei store vassverka i Alver kommune. Dette skal gi ei sikrere vassforsyning til alle innbyggjarane.

Men også i elvar og bekkar er det viktig å ha reint vatn. Mjåtveitlva, som har sitt utspring på Bjørnstad i Meland og renn ut i sjøen på Frekhaug, har ei eiga foreining med aktive medlemmer som følgjer med og passar på elva. Langs med elva går det ein sti i eit idyllisk landskap, der ein møter på ei mosegrodd steinbru og friske stryk innimellom. Er ein heldig, kan ein også sjå fossekallen som hekkar her ved elva. Målet med foreininga er å halda elva fri for forureining og ivareta livet til elvemuslingane .

Fram til 2012 var det ei levedyktig muslingstamme i elva. Dette er ein fantastisk ressurs, då ein musling kan reinsa 40 liter vatn i døgeret. Den lever på yngelen til aure og laks som går opp i elva og gyter. Elvemuslingane kan bli nærare 300 år gamle. Medlemmene i foreininga har lagt gytegrus i elva for å tilretteleggja for at aure og laks skal gå opp i

elva og gyta. Likevel reknar ein med at muslingstamma på det næraste er utdøydd i dag. Dei siste åra har elva blitt forureina fleire gongar på grunn av steinknusing og byggjeverksemnd i nærområdet. Mjåtveitlvas foreining har tatt tak i dette og klaga saka inn til både politiet og fylkesmannen. Sistnemde har kome med pålegg om at det er heilt ulovleg å forureina denne elva.

No er det sett ut muslinglarvar i elva og det er von om at desse skal overleva og formeira seg. Larvane er opphaveleg henta frå gjeller på sjøaure fanga i Mjåtveitlva og oppfostra på «muslinghotell» i Austevoll. Dette viser kor viktig det er å ha aktive medlemmer som gjer ein innsats for å halda elva rein og er engasjerte i å oppretthalda muslingbestanden .

I Meland har vi store vatn som ikkje berre er drikkevasskjelder, men som også er perfekte med tanke på rekreasjon. Storavatnet, Bjørndalsvatnet og Eikelandsvatnet er fantastiske reservoar der det er liten risiko for forureining, skjerna som dei ligg. Der kan ein padla kano eller kajakk, ro og setja garn. Lite slår vel ein stille sommar- eller haustdag på vatnet, dessutan er det heilt gratis å nyta ei slik oppleving! Det kan varmt anbefalast!

NMS bidreg i kampen mot pandemien, her frå Kamashi i Etiopia.

Den eldste kvinnerørsla – framleis levande

Tekst: Åshild Bjørkum Furukawa/ misjonsutvalet

Foto: Hambisa Ayana, NMS

Misjon? Ja, det har vore kyrkja si oppgåve i 2000 år. I Noreg har misjonen vakse seg stor heilt sidan dei første kvinnene tok rokken, kardene og strikkepinnane med seg og samlast til foreining, for 180 år sidan. Dei ville gjera noko, ville samla inn pengar, for å kunna senda misjonærar til Madagaskar, Sør-Afrika og Kina. Evangeliet skulle nå til heile jorda. Dei måtte tola både hån og forakt, men også respekt, fordi dei stod opp for noko, fordi dei tok ansvar, i ei tid der det var vanleg at kvinnene ikkje skulle vera leiarar. Kvinnerørsla var i gong!!

Sidan har det gått opp og ned. Kvinnene som samlast, tok på seg det som skulle vera kyrkja si oppgåve, å samla inn pengar, be for misjonærane, be for kyrkjene og arbeidet der ute i den store verda. Så har det vorte færre foreiningar, men fleire kyrkjer, som støttar arbeidet for at Gudsriket skal veksa.

Meland kyrkjelyd har også vore med på dette, i alle år gjennom misjonsoffer og bøn, og dei siste 30-40 åra gjennom aktivt å støtta ulike prosjekt i Japan, Vietnam, Kamerun, Nepal og frå 2019, i Midtausten formidla gjennom NMS. Me får vera med på å utrydda fattigdom, kjempa mot urett og dela trua vår - ein rikdom å få vera med på! Og her kan både kvinner og menn – barn og unge delta.

Midtausten er mykje prega av forfølgning, diskriminering, flyktningeleirar, fattigdom og krig. Her kjem alt me kan bidra med til stor nytte!

Talet på misjonærar har gått ned over alt, men til Midtausten er det ikkje mogleg å senda misjonærar. Gjennom NMS støttar me likevel forkyning og undervisning som går på arabisk, langt over alle landegrenser, gjennom fjernsynskanalane til SAT-7. Me støttar Anafora - eit kurs- og retreatsenter i Egypt - som hjelper kvinner som vert diskriminerte og unge gutar som ikkje får skulegang fordi dei må jobba. Nett no har Anafora fokus på å hjelpe fattige som er hardt ramma av Covid 19. Prosjektet støttar også ein bibelbutikk i Kairo og gjev juridisk hjelp til folk som vert arresterte utan lov og dom i Pakistan. Meir om dette seinare!

Eit liv med tonar og ord

Arvid Sakseide gjekk bort i desember 2020, 75 år gamal, etter eit kort sjukeleie. Han var kyrkjebladet sin eigen kryssordmakar og korrekturlesar, saman med kona Marit. Arvid var ein av dei mange pensjonistane som gjer ein stor innsats i kyrkjelydane våre. Han utfalda seg med mange syslar og fleire av desse kom kyrkja til gode. Den sterke språkinteressa brukte Arvid godt. Kyrkjebladredaksjonen er takksam for innsatsen han gjorde for kyrkjeblada! Fred med minnet!

FAKTA

Namn: Geir Dahle

Alder: 38

Bustad: Frekhaug

Yrke: Musikk lærar på
Nordhordland
Folkehøgskole

Frå kyrkjebenken

Tekst: Solveig Westermoen

Foto: Arve Kjell Uthaug

– **Kva kyrkje tilhøyrer du?**

– Meland kyrkje.

– **Kor lenge har du vore aktiv i kyrkjelyden?**

– Eg har vore aktiv i kyrkjelyden her sidan vi flytta hit i 2013.

– **Kva set du mest pris på ved kyrkjelyden?**

– Mange ting! Fellesskapet, mangfaldet, preikene, løvegjengen, musikken. For meg er kyrkja ein trygg plass der eg både kan ta imot frå Gud og menneske, og bidra. Som musiker kan eg ikkje tenkje meg meir meningsfull musisering enn å spele til ære for Gud og til glede for kyrkjelyden!

– **Korleis vil du skildre kyrkja?**

– Eg opplever at vi er ei vital og kreativ kyrkje der både stab og kyrkjelyd er opptatt av at innhaldet og rammene

skal vere relevant og av god kvalitet. Det er stas å få vere med på det!

– **Kva salme syng du gjerne for tida?**

– Eg kjem stadig tilbake til ein del barnesongar. Det er eit eller anna med desse enkle tekstane der vi ikkje "rotar oss bort" i flotte formuleringar, men går rett til kjernen. "Vær meg nær, o Gud", er ein favoritt for meg. Den rommar egentlig heile livet, eg kan nesten bli på gråten av og til av den songen!

– **Kva kjenneteiknar ein god kyrkjekaffi?**

– Når det gjeld kaffien i seg sjølv, er det nok at den ikkje er fæl... :) Elles må den innehalde nokre gode pratar, helst både med dei eg kjenner best, og nokre nye eller meir perifere. Og viss det ligg att gode sjokoladekjeks i korga som eg kan "rydde", er kyrkjekaffien perfekt!

KNARVIK **SENTER**

Møteplassen for handel og kultur

**Knarvik
Blomsterstove**

Kvassnesvegen 11 – 5914 Isdalstø
Tlf: 56 35 62 20 – www.knarvikblomsterstove.no

Til Tanzania med Kirkens Nødhjelp

Tekst: Gunnar Kartveit

I 2014 reiste 14 ungdomar og tre vaksne frå Alversund og Knarvik til Tanzania. Med på turen var også ein filmfotograf og den regionale representanten for Kirkens Nødhjelp.

Føremålet var å møte menneske frå ein annan kultur, og bli kjent med Kirkens Nødhjelp sitt arbeid i landet.

Og kva kom ut av turen? Her er nokre av svara som ungdomane gav på veg heim frå Tanzania:

«Eg tek med meg varmen dei gjev oss når dei tek imot oss.»

«Eg kjenner glede og takksemd for å kunna gå på skule.»

«Me har det enklare med vatn.»

For reisa gav opplevingar av rikdomen i Tanzania: Menneska, glede over at det går godt med naboen, dyrelivet, fuglesong i kyrkja. Landet har opplevd framgang i mange år, men ulikskap mellom kjønna, manglande tilgang på reint vatn og klimaendringar er med og seinkar utviklinga. Gruppa frå Nordhordland møtte born og unge som får del i Kirkens Nødhjelp sitt arbeid på desse områda, og såg at det nyttar å gje starthjelp slik at folk kan gjera bruk av sine egne ressursar.

To av dei som var med, Marie Pollen Nygård og Vilde Sætre Ellingsen, har fått følgjande spørsmål:

1. I Ilula møtte du 80 år gamle Annastansia, og ungdomane Brauni og Fransisca. Korleis opplevde du det?
2. Har turen ført til endringar for deg?
3. Kva trur du fasteaksjonen kan ha å seia for menneske som dei du møtte på turen? Og kva har fasteaksjonen å seia for deg?

Vilde Sætre Ellingsen og Marie Pollen Nygård møter her ungdomar på eigen alder i Tanzania.

Marie Pollen Nygård:

1. Eg hugsar kor imøtekomande Annastansia var. Ungdommane jobba mykje i forhold til kva me gjer heime, og måtte sørgje for å skaffe elementære ting som vatn. På tross av at me ikkje snakka same språk, var det fint at me kunne kommunisere ved hjelp av å teikne bilete i sanden. Jordhytta dei budde i, gjorde også veldig inntrykk på meg.
2. I starten då eg kom heim, tenkte eg over alt eg hadde tatt som sjølv sagt heile livet. Vatn i springen, dusj, tak over hovudet, medisin, og skulegong, berre for å nemne noko. Den pågåande pandemien har gjort at me innser kor viktig vatn er for oss. Vatn er viktig i førebygging av smitte, og dersom ein ikkje har det tilgjengelig, vil viruset spreie seg fort i landsbyar der dei bur alt for mange i ei lita jordhytte. Eg har fleire gonger tenkt på korleis eit land som Tanzania klarar seg gjennom ein pandemi, med berre ein brøkdel av ressursane vi har tilgang på i Norge. Kirkens Nødhjelp gjer eit livsviktig arbeid for menneske i nød.
3. Gjennom fasteaksjonen skapar me håp for menneske som ikkje har tilgang til dei same ressursane som me har. Pengane frå fasteaksjonen gjer stor forskjell i livet til dei som treng det og fører til ringvirkningar som at born får seg utdanning som fører ut av fattigdom. For meg er fasteaksjonen viktig, for eg har sett at hjelpa kjem fram til menneske som verkeleg treng det.

Vilde Sætre Ellingsen:

1. Det var en fin og sterk opplevelse å få komme så nært og få se hvordan Annastansia levde og få høre hennes historier om livet. Jeg husker godt at det var et bilbatteri på gulvet som gav lys i huset slik at barna kunne få gjøre lekser selv på kvelden. For Annastansia var barnas mulighet til en dag å kunne ta en utdanning viktig, da hun selv aldri fikk oppleve dette.
2. Det som helt klart var det fineste jeg opplevde på turen, var å møte alle menneskene. Gjestfrie, glade, positive, snille og tøffe mennesker. Jeg har helt siden turen i 2014 tenkt at jeg vil tilbake til Tanzania og kunne tenke meg å jobbe frivillig der. Jeg opplevde turen så meningsfull og givende, at dette er noe jeg virkelig vil oppleve igjen.
3. Kirkens Nødhjelp har jo de siste årene skaffet reint vann til over en million mennesker hvert år. ”Forandre. For andre.” står det på Fasteaksjonen.no. Jeg mener det er dette fasteaksjonen handler om. Vi så gleden i øynene deres og kunne se hvor ekstremt viktig dette er.

Jeg mener dette er en unik mulighet for oss til å rette fokuset litt vekk fra oss selv her i Norge og fokusere på de som virkelig trenger det.

Etter denne turen har jeg gått med bøsse hvert år i forbindelse med fasteaksjonen.

”Forandre. For andre.”

«Eg visste ikkje at eg kunne drøyma om det!»

Tekst og foto: Gunnar Kartveit

Eit langt liv med mange bører er rita inn i ansiktet hennar. Men blikket framover er klart.

– Ungdomane må få utdanning, seier ho.

Annastansia Kivafi tek imot oss i heimen sin. Huset er bygd ved hjelp av midlar som er samla inn i Fasteaksjonen i Norge. Her er tank som samlar opp regnvatn, toalett som gjev gjødsel til grønsaker, og solceller med batteri slik at ungdomane kan gjera lekser på kveldstid. Annastansia har teke ansvar for to foreldreause ungdomar, Brauni 10 år og Fransisca 14 år, og ho er oppteken av at dei må få utdanning. Sjølv har ho ikkje fått gå på skule.

VATN

Ho er truleg rundt 80 år. Som jenter flest i Tanzania måtte ho henta vatn til familien. Ho gjekk sju km kvar veg, to eller fleire gongar for dagen.

Drøymde du nokon gong om å få eit hus med innlagt vatn? spurde me.

– Eg visste ikkje at eg kunne drøyma om det, seier ho. Og ho held fram i det ho lyfter dei opne hendene sine: -No takkar eg Gud og menneske for det eg har fått.

Tolken, Jacqueline Kadilo, som er i 20-åra, bryt inn:

– Eg óg gjekk og henta vatn då eg var lita.

Annastansia og dei to ungdomane – og mange einskildmenneske med dei – er sentrum i Kirkens Nødhjelps arbeid. Dette er å gje fridom til dei som er bundne i fattigdom. Dette er å gjera Guds kjærleik verkeleg i verda. Det er dét som er Kirkens Nødhjelp sitt oppdrag.

Jaqueline Kadilo og Annastansia Kivafi

VATN

Kjelde: vannkunnskap.no

Kvar og ein av oss bør drikka mellom 1 og 1 ½ liter vatn kvar dag, og brukar 55 liter kvar dag til dusj, vask av hender og tannpuss. Når vi reknar med matlaging, klevask m.m. brukar kvar person i eit hushald mellom 150 og 200 liter kvar dag.

I fattige område av verda brukar kvar person 10 liter per dag til dette.

Fattige menneske brukar opp til 60-70 % av inntekta si til å skaffa seg vatn.

Dei med minst pengar, betalar mest.

Vel 10% av menneska på jorda manglar tilgang til reint vatn.

Dette er likevel stor framgang frå 1990 då 25% mangla reint vatn!

Det nyttar å engasjera seg!

VIPPS / SMS VANN til 2426 (250,-)

Konto 1594 22 87493

MELAND ELEKTRO

AUTORISERT ELEKTROENTREPRENØR

Mjåtveitflaten 45 • 5918 FREKHAUG
Tlf 56 17 87 00 • post@melandelektro.no
www.melandelektro.no

RISNES ELEKTRO AS

Elinstallatør • tlf. 56349620

Tormod Valle frå Mundal i Osterfjorden likar arbeidet på kyrkjegarden. - Det er fint å vere ute i det fri, og godt med positiv respons frå folk som finn vegen hit, seier han.

Driftige karar

Tekst: Øystein Skauge · Foto: Gunnar Kartveit og Øystein Skauge

– Eg er positivt overraska over at fleire som går her på kyrkjegardane innleier gode samtalar med oss. Vi får høyre mange livshistorier om dei som no er gøynde under ein gravstein. Jamt, gjennom heile veka, møter vi folk på gravplassane. Det er tydeleg at dette er ein stad mange søker for stilla og ettertanke.

På ein solfylt, kald vinterdag i januar sit driftsleiar i Alver kyrkjelege fellesråd, John Henanger, inne i den varme Meland kyrkje. Han fortel om arbeid og ansvar som han deler med tre kollegaer som er i sving utanfor på kyrkjegarden. Og han veit at ytterlegare to andre medarbeidarar same dag er i teneste på kyrkjegarden på Manger. Han er glad for at alle fem har lang erfaring, dei gjer ein flott jobb.

– Som medarbeidarar er det viktig at vi er skikkeleg kledde når vi møter andre på kyrkjegarden, så vi er utstyrte med ein type arbeidsuniformer med bl.a. kyrkjeleg logo som fortel kven vi er, seier han. Dei tilsette i driftseininga har også teieplikt.

John Henanger, (52 år) har vore i denne stillinga berre i fire månader. Han var elektrikar før, men bar lenge på ein draum om å vere altmulegmann på ein slik jobb som denne. No har han hovudansvar for drift, stell og vedlikehald av 21 gravplassar i Alver, forutan alle dei 15 kyrkjebygga i kommunen. Det er store verdiar som skal sjåast etter og vernast om.

VEDLIKEHALD

Det handlar mykje om vedlikehald på bygg og anlegg. Sørgje for stell av parkområda. Plenklipping i sommarhalvåret. Men sjølvstakt er gravferdene hovudprioriteten på gravplassane.

Henanger fortel om mange flotte kyrkjer i Alver. Knarvik kyrkje er den største og mest avanserte av kyrkjehusa, med bruk av mykje moderne teknologi. Det vesle kapellet i Askvik er det andre ytterpunktet. Det er nesten berre som ei lita skulestove. Nest etter Knarvik, er Meland kyrkje den som er mest i bruk i kommunen, deretter følgjer Manger og Ostereidet.

– *Kva er mest presserande å få skikk på i 2021?*

– No har vi fått ein del statlege tiltaksmidlar, som vi først vil bruke til å pusse opp Ostereidet kyrkje der betongen sprekk opp. Den kyrkja må totalrenoverast utvendig. Lindås kyrkje skal også pussast opp og malast utvendig. Rotne materialar må skiftast. I Lygra kyrkje skal ein fikse roten materiale, tette tak og byte vindu i koret. Meland kyrkje skal totalrenoverast både ute og inne. I den kyrkja håpar vi på to nye kjøkken. I løpet av våren skal vi leggja fram vedlikehaldsplan for alle kyrkjene i Alver. Fellesrådet vil prioritera blant prosjekta, før dei, etter avtale, vert sende til Alver kommune, slik at det kjem med i økonomiplanen for 2022 og vidare.

ARBEIDET PÅ KYRKJEGARDEN

Graver må opp, uansett vår og sesong. Det kan vere utfordrande. Jorda der vi grev, kan vere ulik. Røter og stein er tunge å hanskast med. Overvatn kan skape problem i regnfulle periodar, fortel Henanger.

Gravplassen på Meland tek til å fyllast opp. Slik er det også på fleire andre gravplassar. På Lindås er utvidinga i gang. Totalt har vi mange ledige graver i Alver kommune, men vi vil sleppe at folk som soknar til ei bygd og ein kyrkjegard skal risikere å måtte gravleggje sine på ein «framand» gravplass,

Arne Palmesen og Anbjørn Vindenes utanfor driftsbygget ved Manger kyrkje.

langt unna der ein bur. Største faren for at det kan kome til å skje, er dersom ein ikkje får nye graver i Meland. Der bør utviding kome i gang snarast.

SLÅTTEN

– Det er full pedal med slåttan frå april til oktober. Det kan ta opp til to dagar å bli ferdig med ein av 21 gravplassar. Vi treng mykje folk til dette, men vi har lite pengar til ekstra lønsmidlar, seier driftsleiaren, og legg til: - I tillegg til slåttan, kjem gravferder gjennom heile sesongen, og vi har bryllaup der det helst skal sjå velstelt ut rundt kyrkja når gjestene og brurefølget kjem. Men det er uråd å slå på meir enn 20 stader på ein gong. Av og til må graset vekse høgare enn det vi likar. Difor kan det også vere slik at vi prioriterer dei største og mest besøkte gravplassane

INGEN ENDESTASJON

– *Kva gjer det med deg som person å jobbe med døden på denne måten?*

– Eg var spent på overgangen frå elektroarbeid til graving. Men eg opplever å ha eit naturleg forhold til døden. Eg har sett døde menneske. Likevel: Vi kjem tett på kister med døde. Då tenker eg at dette må gjerast verdig. Menneske som hadde ein liten krins av nære pårørande skal handsamast likt med dei som vert førte til grava saman med ein stor sørgjeskare. Vi som jobbar med dette skal respektere alle som kjem hit.

– *Korleis er det for deg å vere ein person som no er knytta til kyrkja med fast jobb og løn?*

– Det er ikkje alt eg er einig med kyrkja i, seier John Henanger. –Men eg er medlem i kyrkja, og er veldig glad for å sjå at det rundt omkring i Nordhordland er stort lokalt engasjement for det kyrkja står for. For meg er det ei glede at eg ser at det er mange som vil gode ting for kyrkja vår. Skal folk framleis ha lyst å gå her, og å søkje til kyrkja, så må vi som er her, vere dedikerte i arbeidet vårt.

Det er ikkje eit krav om ei personleg tru for å arbeide i denne driftseininga, men for meg er det no slik at eg har ei tru, og eg er glad over vere å i ein samanheng der det lyser i eit håp om eit betre liv som ventar bak døden. Desse gravene som eg er med på å ta opp og å fylle igjen, er ingen endestasjon. Då er det også godt å kunne bidra til å stelle og å gjere det fint.

– *Har du møtt andre gravsikkerar som andre trussamfunn vil ha?*

– Ikkje enno. Vi har nokre stader der det er sett av plass for muslimske graver. Men vi ser at dei fleste muslimar vil bli gravlagde i Bergen. Vi har plass for desse, men etterspørselen er ikkje stor.

Frå vår side gjer vi alt for å framstå som ryddige når f.eks. ei humanetisk gravferd vert gjennomført utan noko form for kyrkjeleg medverknad. Vårt fokus er uansett at alle skal verte møtte med same respekt for sine val.

Når det er urneseremoniar, kjem vi kanskje ekstra tett inn på folk. Då hjelper vi dei med den praktiske gjennomføringa, og det kan vere nokså ulikt korleis dei pårørande ønskjer at dette skal bli gjort. Ein stadig større del av dei døde vert kremerte og får ei urnegrav. Vi har no omkring 20 % urnegraver. Dei fleste vert kremerte i Bergen, men vi har også ein del urner som kjem frå heilt andre delar av landet.

**HELLAND
ELEKTRO AS**

HOVEDKONTOR: LINDÅS
TLF: 56 34 24 30
www.helland-elektro.no

AVD. KONTOR: OSTEREIDET
TLF: 56 34 24 45

HELÅS AS

- Gravminner og benkeplater
- Salg av nye steiner
- Vedlikehold
- Reprasjoner (nytt gull eller lakk)
- Navnetilføyelse
- Arbeid på kirkegårder (rette opp og sikre steiner)

Bare ta kontakt dersom du har spørsmål.
Tlf 93 03 75 94 / 56 37 35 45

GÅRDBRUKERSERVICE

LANDBRUK & MARINA

Etablert 1981

Ta vare på kvarandre!

Tekst og foto: Solveig Westermoen

I desember 2020 arrangerte Meland kyrkjelyd ein digital adventskalender, der folk delte sine opplevingar om tru. Ei av dei er Astrid Anne Fjeldstad. Kyrkjeblada ynksjer å dele hennar historie med fleire.

Astrid Anne bur på Skjelanger, nord på Holsnøy. Ho er oppvaksen i området, og flytta tilbake hit med mannen sin etter nokre år med studier og jobb i Bergen.

– Eg vaks opp på bedehuset, seier Astrid Anne. Foreldra hennar var aktive på bedehuset, ho opplevde dette trygt og godt og treivst i miljøet.

Ho reiste til Bergen for å gå vidare på skule og ta utdanning som hjelpepleiar. Ho møtte mannen sin Olav og dei gifta seg i 1970. Dei fekk tre born, og flytta til Skjelanger i 1977.

Olav var aktiv som leiar i idrettslaget, borna spelte fotball og i skulekorpset, og Astrid Anne var aktiv i songkoret Vågen og Helselaget. Familien hadde ein aktiv kvardag.

Astrid Anne var ofte med mora og hjelpte til på bedehuset under ulike arrangement, men i kyrkja gjekk dei ikkje anna enn julafta når korpset skulle spele. Trua mista ho ikkje, men Bibelen og bøn tydde ho til når noko var vanskelig eller ho var redd for noko. Då opna ho Bibelen og opplevde fleire gonger å treffe rett på vers som gav henne trøyst.

Sommaren 1990 feira Astrid Anne og Olav 20 års bryllaupsdag. Olav ville gjerne invitere til fest, men Astrid Anne meinte at dette er det ingen andre som gjer, og ville venta til 25-års jubileet. –Vi er ikkje som alle andre! Vi gjer det på vår måte! Sa Olav. Så fest vart det.

Ein desemberkveld same året skulle Astrid Anne på korøving, og Olav skulle på møte med idrettens kontaktutval. Dei køyrde saman eit stykke på vegen. Då dei skildest, sa Astrid Anne: –Køyr forsiktig! Eg er så glad i deg!. –Eg er glad i dåke óg! svara Olav. Dette vart det siste dei sa til kvarandre. Olav fekk hjerneslag, vart sendt på sjukehus og døydde same natta.

Astrid Anne vende seg til Jesus i denne vonde tida, og bad mykje. Så var det ei som inviterte henne med i Meland Kantori. Kantoriet song på mest kvar gudsteneste. Og der oppe på galleriet sat ho og fulgte med, og såg på når det var nattverd. Det var fleire i koret som inviterte henne med, men ho vart sitjande. Heilt til ein gong presten inviterte

med desse orda: –Om du kjem for første eller for hundrede gong, er du like velkomen!

– Eg veit ikkje kva som skjedde, seier Astrid Anne, men så var eg nede i kyrkjerommet og knelte ved alterringen.

Sidan har ho vore aktiv i kyrkjelyden, både i Kantoriet og som medlem i soknerådet, og no også som frivillig i eit gudstenestelag. I tillegg til Sokneråd og kor har Astrid Anne og funne tid til å vere politiskar (SP) og vere aktiv i LHL.

– Eg har fått eit anna forhold til både Bibelen og bøn dei siste åra, seier Astrid Anne. Ho les ikkje kvar dag, ler ho, men ho les fast. Bøn er også viktig for henne. –Eg ber gjerne i bilen, eller andre stader. Saknet etter Olav er framleis sterkt i periodar. Ho har lært seg å leve med sorga, men nokre dagar er tyngre enn andre. Då er det godt å tenkje på at det siste dei sa til kvarandre var at dei var glade i kvarandre.

Astrid Anne har ei oppfordring til slutt: –Gå ikkje frå kvarandre som uvener! Sei at du er glad i dei rundt deg. Og hugs: Det er makt i de foldede hender!

Bygg Team
VEST AS

Alt innan tømrarfaget!

«Vi skal skrive en historie om håp, ikke frykt!»

Tekst: Ole D. Hagesæther

Foto: Inger Fosse Dalland

Slik ordla Joe Biden seg, da han ble innsatt som president. Den setningen vil jeg ta vare på. «Vi skal skrive en historie om håp, ikke frykt!» Det er ord som gir retning når det er mørkt i horisonten.

Vi er på en tøff reise i disse dagene, alle sammen. Koronaen har truffet oss i mellomgulvet. Den har skapt avstand og usikkerhet og gjort oss redde. Den truer næringslivet og skaper vansker i familielivet. Ungdommer mister fellesarenaer mens sykehusene fylles opp. Hver uke er det noen i landet vårt som dør.

Likevel skal livsfortellingen vår ikke handle om frykt. Vi vil skrive om håp. Et håp som vi kjenner bærer, også når det butter mot på andre måter i livet.

Men jeg tror nok mange av oss trenger å skrive om kontrakten vår med livet. Livet er et risikofylt prosjekt som krever utholdenhet. Vi må ikke tro at vi blir spart for skuffelser og tap. Smerten hører livet til.

Nå er det ikke farlig å bli redd! Det er helt normalt i stressende situasjoner. Så lenge det er vi som har angsten og ikke angsten som har oss, så finner vi ut av det. Frykten er en ubehagelig følgesvenn. Men den kan redde oss fra nye farlige situasjoner. I ettertid kan den gi oss verdifull erfaring.

Håpet er motoren som drar oss gjennom kriser og katastrofer. Vi tåler veldig mye når vi bare kan klamre oss til et håp. Jeg snakker ikke om billig trøst. Håpet må ha noe å støtte seg til, noe som er troverdig.

Trygg nærhet og troverdig erfaring kan være til hjelp. Jeg reiste en stormfull dag med fly over fjellet. Det satt en ung pike i setet ved siden av meg. Hun skalv hver gang flyet ristet og mistet høyde. «Er du redd?» spurte jeg henne. «Ja» svarte hun tynt tilbake. «Jeg er ikke vant til å fly.» Og så, like etter: «Kan jeg få holde deg i hånden?» Og slik ble det. En ung pike og en godt voksen mann. Til å begynne med sa vi ikke så mye. Men jeg merket at hun kom mer til seg selv etter hvert. Jeg sa: «Jeg har reist dette stykket mange ganger. På denne tiden av året kan det være nokså humpete. Men flyene er bygd for slikt vær. Det er alltid to piloter i

flyene. Til sammen har de masse erfaring».

I koronatider kan helsepersonell fortelle hvordan pandemier har vært stoppet tidligere. Det er til hjelp å høre om vaksine og andre lovende tiltak. Vi blir roligere når vi ser Nakstad sitt ansikt på TV. Vi har tillit til det han sier. Kunnskap og erfaring hjelper når vi er redde. Det gir oss håp.

Det går som oftest bra både når vi flyr og når vi blir syke. Men ikke alltid. Noen blir hardt kvestet og noen dør. Det er slik livet er. Vi vil skrive en historie om håp, ikke om frykt. Men vi må være sannferdige. Billig trøst kan slå voldsomt tilbake dersom livet raser sammen.

Motsetningen til frykt er ikke tapperhet. Det er tillit. Tillit til bærende krefter som fortsatt holder livet sammen. Mange tenner lys når noe forferdelig har hendt. De vet ikke alltid hvorfor, men det er en symbolhandling som skal fortelle om lyset som overvinner mørket. Mange søker til kirken, et rom som tåler klagen. Noen ber, ofte ordløst, alltid hjelpeløst. Kong Josjafat sine ord i Bibelen dekker manges opplevelser i stunder som dette. Han roper til Gud og sier: «Vi vet ikke hva vi skal gjøre. Men våre øyne er vendt mot deg!» (se 2. Krønikebok 20, 12). Verden har rast sammen, men håpet er ikke slukket. Livsopplevelsen er forankret i troen på en som aldri slipper.

Og det er slik det er: I salme 31 i Bibelen har David en trygghetsformulering som jeg har gjort til min: «Men jeg setter min lit til deg, Herre. Jeg sier: «Du er min Gud». Mine tider er i din hånd».

Motsetningen til frykt er ikke tapperhet. Det er tillit.

OPPSKRIFT

Peruansk middagsrett

LOMO SALTADO (HOPPANDE KJØT)

Astrid Aarhus Byrknes bur i Knarvik og arbeider som samfunnskontakt og seniorrådgjevar ved Haraldsplass Diakonale Stiftelse. Ho har vore ordførar i Lindås kommune i 12 år. Tidlegare arbeidde ho og ektefellen Per i Peru for Norsk Luthersk Misjonssamband. Oppskrifta som ho deler her, hadde dei med seg derifrå.

Til 4 personar

500 g biffstrimlar eller anna oksekjøtt i strimlar

1 stor løk

1 boks hakka tomatar med kvitløk og oregano (eller ordinær boks med hakka tomatar)

1 ts sukker

1 terning kjøttbuljong

Ca 1/2 ts kvitløkspulver

1 ts paprikapulver

Eit dryss cayennepepar

Soyasaus til marinade

1 til 1,5 pose med potetbåtar (frå frysedisken)

Slik gjer du det:

1. Ca 1 time før du skal lage retten: Legg kjøtstrimlane i ei skål og dekk med marinade av ca 1/2 flaske soyasaus, paprikapulver, kvitløkspulver og cayennepepar. Bland godt og set i kjøleskap
2. Løys opp 1 terning kjøttbuljong i litt vatn
3. Bruk ei stor panne eller helst ei wokpanne. Ha i litt olje, og steik kjøttet med marinaden. Bland i litt vatn viss det trengst. Ha i buljongen.
4. Småsur på svak varme
5. Skjær opp løken. Først deler du løken i to, deretter tynne skiver.
6. Bland løk godt med kjøttet. Surr vidare i ca 15 min.
7. Ha i 1 boks tomatar og 1 ts sukker.
8. Dette røres inn og surres vidare på svak varme mens potetbåtane vert steikte i steikeomnen (bruk litt olivenolje og kvernsalt på potetene). Rør i kjøttblandinga av og til.
9. Når potetene er ferdigsteikte, blir dei tatt ut av omnen og lagt oppå kjøttblandinga.
10. Retten blir servert med ein god salat til, gjerne med tomatar og fetaost.

Servido!

PH NORDHORDLAND BEGRAVELSESBYRÅ Ditt lokale gravferdsbyrå
FIEDER

ALLTID HÉR FOR
deg

DU NÅR OSS PÅ TLF. 56 37 14 10 - 56 99 25 70

Kyrkjevegen 1 Alversund Havnevegen 31 Frekhaug Elvavegen 1 Dalekvam

VATNE begravelsesbyrå DAHLS

Tlf: **56 35 09 10** (24t)
Kvassnesvegen 11, 5914 Isdalsbø

vatne-byra.no

Bilrebus i vinterver

24 januar arrangerte Meland kyrkjelyd bilrebus.

Artige poster med oppgaver som var kjekke for store og små.

Omlag 10 bilar deltok, og rebusen enda på Holmeknappen der det var bålpanne, og pølser til alle.

Bilde høyre: Glade born på vei til neste post i rebusløpet

Foto: Eva Dale Wessman

Bilde nede venstre: Ei av oppgåvene var å dyppe ei tå i sjøen.

Per Arne Traa tok utfordringa.

Foto: Maria Brakstad Traa

Bilde nede høyre: Tautrekking mot Håkon-prest.

Foto: Kristin Blindheim Brakstad

Friluftsgudsteneste ein gnistrande februar dag

Foto: Arve Kjell Uthaug

For første gong arrangerte Meland kyrkjelyd friluftsgudsteneste midt på vinteren, og for første gong på Øvre Sagstad midt i tunet til familien Henanger. 100 menneske i alle aldrar møtte fram til gudsteneste, bålpanne, aking eller tur.

Vakker ramme på Øvre Sagstad for ei friluftsgudsteneste.

Prest og kaffi, begge deler høyrer med på ei gudsteneste. Bjørn Tore Sæle var dagens prest.

Sola og fellesskapet varma på ein kald vinterdag. Med liturg Åshild Bjørkum Furukawa og kyrkjelydsmusikar Trond Fykse.

Tankestrek

Tilbake til normalt?

Av Ruben Sæle, diakon

Overskrifta skildrar noko av det mest etterlengta for oss i denne tida. Vi høyrer ministrar og helsemyndigheiter snakke om dette. Snart skal vi tilbake til det normale, og vi gler oss! Uttrykket har og starta nokre refleksjonar som eg vil dele. Då Noreg stengte ned for vel eit år sidan, var det mange som lurte på korleis dette skulle gå utan den sosiale omgangen ein var van med, og det har utvilsamt vore tøft for mange. Men ein del menneske i Noreg kunne eigentleg fortsetje omtrent som før. Dei som kjenner på utanforskap - dei hadde få eller nesten ingen sosiale relasjonar som blei råka. Dei kunne fortsetje akkurat som før, og likevel oppretthalde tilstrekkeleg smittevern. Då kan ein spørje: Kven sin normal skal vi tilbake til? Kva er eigentleg normalt?

Sjølvsagt handlar det om ein normalsituasjon som er utan vesentlege avgrensingar, det skjønar også eg. Men eg trur vi gjer lurt i å reflektere over kva som er normalt, og denne unormale situasjonen er eit godt høve til det. Kanskje har vi gjennom pandemien fått ein smak på eit liv som er meir normalt enn vi trur? Eit liv prega av avgrensingar på kor ein får reise og kven ein får treffe, usikkerheit rundt kva ein skal leve av, sosiale behov som ikkje blir tilfredsstilte, sjukdom som trugar. Menneske i tidlegare tider ville ikkje heva augebryna av ei slik skildring av livet. Slik var det. Og slik er framleis normalen for mange i verda. Dette er grunnvilkår ved menneskelivet som alltid har vore der, dei har berre kome meir til syns for oss gjennom det siste året.

Eg håpar vi kan ta med noko av dette når vi vender tilbake til det normale. Ei visse om at livet har sine avgrensingar, og eit medvit om at mange ikkje får dekt heilt grunnleggjande behov – både i vårt samfunn og i verda. Det kan gje både takksemd for det vi har, og auka engasjement for dei som treng vår støtte. Kanskje kan auka takksemd og omtanke bli ein del av den nye normalen? Lat oss jobbe for det!

Følg oss på Facebook:
@melandkyrkja

DEN NORSKE KYRKJA

Meland kyrkjelyd

Besøksadresse kontor og Møteplassen:
Havnevegen 31, Frekhaug
Postboks 117, 5906 Frekhaug

Opningstid:
Kontoret på Frekhaug er oftast bemanna man-fre 08.30-15.00. Ta kontakt for avtale.

Telefon: 4000 1691
kvar dag kl 10.00 – 14.00.
post.meland@kyrkja.no
www.melandkyrkja.no

Facebookside: Meland kyrkjelyd

Kontonummer: 3632 07 04019

Vipps: 59301

Hugs å merka kva betalinga gjeld.

Alver kyrkjelege fellesråd

Lonsvegen 1, 5914 Isdalstø
post.alver@kyrkja.no
www.kyrkja.no/alver

Kyrkjeverje: John Fredrik Wallace

Leiar i fellesrådet: Grethe Lunde,
gr-lunde@online.no

Soknerådsleiar:
Kristin Brakstad Traa, 959 10 883,
kristin@brakstadtraa.com

Kontakt

Utjevar: Soknerådet i Meland sokn, i samarbeid med Osterfjorden sokn, Mo sokn, Knarvik sokn og Radøy sokn.

Redaktør: Gunvor Taule Mjanger

Lokal redaksjon: Kristin Blindheim Brakstad, Solveig Westermoen, Anne Sofie N. Uthaug

Grafisk design: Simen Søvik

Trykk: Bodoni AS

Framsidedeilete: Tilsette frå driftsavdelinga i Alver kyrkjelege fellesråd: Jan Fosse, Kurt Kalnes og John Henange.

Foto: Øystein Skauge.

Bjørn Tore Sæle
Sokneprest – 450 35 084
bs694@kyrkja.no

Ruben Sæle
Diakon med ungdomsfokus
400 01 691 - rs433@kyrkja.no

Anne Marit Fosse Dahle
Kyrkjelydspedagog - 400 01 691
ad423@kyrkja.no

Mounir Sarhan
Kyrkjetenar - 471 91 961

John Fredrik Wallace
Kyrkjeverje
jw734@kyrkja.no

Anne Sofie Nergård Uthaug
Dagleg leiar - 404 62 647
au887@kyrkja.no

Håkon Økland Kinsarvik
Spesialprest - 976 44 169
hk482@kirken.no

Trond Fykse
Kyrkjelydsmusikar - 400 01 691
tf788@kyrkja.no

Linda Gripsgård Lunga
Konsulent - 400 01 691
ll362@kyrkja.no

Helge Taranrød
Prost
ht759@kirken.no

Meland

GUDSTENESTE- KALENDER

NB: På grunn av stadige endringar i smittevernreglane er ikkje gudstenestelista her. Oppdatert info finn du i lokalavisene, på nettsida vår www.kyrkja.no/meland eller ved å ringje kyrkjekontoret 4001691. Vi satsar på tiltak anten på nett eller samlingar kvar helg.

Foto av Meland kyrkje: Morten Sæle

Takk for innsatsen, Junji!

Tekst: Kristin Blindheim Brakstad

Foto: Arve Kjell Uthaug

25. januar fylte vår kjære kyrkjetenar Junji Furkukawa 70 år.

Han går av for aldersgrensa etter å ha vore kyrkjetenar i Meland kyrkjelyd sidan 2009, først som vikar og så fast tilsett frå 2012.

Vi spurde Junji om korleis han har opplevd denne tida.

– Det kjekkaste var å stelle i stand til gudsteneste, og å hjelpe dei som trong det. Anten det var eldre eller familiar med born bakerst i kyrkja. Det var også kjekt å få vere med på nye utfordringar og idear som staben og gudstenestelaga var saman om.

Er det noko som har vore utfordrande?

– Eg har alltid prøvd å gjere oppgåvene mine så godt eg kan, men eg har ikkje alltid lukkast 100%. Eg kan ha gløymt å tenne eit lys eller å helle vatn i dåpskanna. Eg kan ha trudd eg har hatt konrtoll, men så har nokon ropt på meg: «Junji, no må du ringja».

Kva med høgdepunkt?

– Det gjorde sterkt inntrykk på meg då eg fekk vere med på vaksendåp i Melandkyrkja. I Japan er det ikkje vanlig med barnedåp, og det er meir vanlig at ein tek i mot Jesus og vert døypt som vaksen. Det gjer og inntrykk når vaksne par, som har budd saman i mange år og kanskje har born, kjem til kyrkja for å gifte seg. I byrjinga synest eg som japanar at det var rart, men etter kvart har eg kome til at det er veldig flott!

Vi har lagt merke til at du ofte står på kyrkjetrappa og tek imot folk, kvifor gjer du det?

– Ein grunn er at då kan eg gje ei hjelpande hand til dei som treng det, og ønskje velkomen til kyrkja.

Ein annan grunn er at eg har vorte så glad i den norske helsinga: «God søndag»! Det uttrykket har vi ikkje i Japan. Det er vanskelig å omsetje, og treng ei forklaring. Søndag er dagen då vi feirar at Jesus stod opp, og med den bakgrunnen har eg lyst til å ønskje dei som kjem til kyrkja ein god søndag.

Har du planar for pensjonistlivet?

– Eg finn sikkert noko å gjere heime. Det kunne også vere kjekt å vere med i eit gudstenestelag, eller gjere noko anna i kyrkja. Eg har jo også lyst å reise. Først og fremst til Japan. Nett no har korona sett ein stoppar for det.

Med stor takk for den store og hjartevarme innsatsen ønskjer vi Junji alt godt og Guds velsigning for framtida!

Nytilsett kyrkjetenar

Mounir Sarhan har fått stillinga som kyrkjetenar i Meland 50% stilling frå mars 2021 og har tatt til i arbeidet. Han har vel eit halvt år arbeidd som kyrkjetenar på Radøy, men byter no arbeidsplass. Velkommen Mounir!

